

Jan Lechoń

Iliász

(Iliada)

Nyájas olvasó ki Trójáról álmodsz puszta,
Kinek lelke, Homérosz-mód arra fordul!
Varsóban egy vak ember némán áll az utcán
És Varsavjankát dúdol és garasokért koldul.

Mit néked Hekabé? Ilionénak már vége.
A kapuban egy vénség, csendben van, nem átkoz.
Kezed nyújtsd és mondjad: „Jó öreg Priámosz,
Fiad láttam, meghalt, ama év Szeptemberében”.

S lám akkor két szemében nincs fájdalom semmi,
De remény telve suttog, ahogy távolba réved:
„A végén majd minden másként lesz meglátod.
Én már régóta mondom, hogy Kasszandra téved”.

*

A divatjamúlt költő

(Poeta niemodny)

Mondják: „A múlt időt fel nem támasztja semmi,
Fiatalok közt rögvész emléke is elvész.
A kellékeid vidd, ha egyszer el kell menni,
Mivel az új darabban más lesz majd a színész.”

Mit tegyünk? Ambróziát igyunk ha kell akad,
Ifjúkor banketteknek szép emléki várnak.
Hát elmegyek, kezemben a rózsa, hold a hónom alatt,
Minden mást meghagyok az ifjú poétáknak.